

1) Gud Helligånd, vor trøstermand! Med rette du må klage: Du blev hos os i støvets land, århundreder som dage, du blev hos os i Jesu navn, i hans, som dig udsendte, er tit dog i hans fødestavn den store ubekendte.	2) Du er Guds røst på livets vej, al Himlens tale-evne, så uden dig vor Jesus ej vor Herre vi kan nævne. Men blev det klart for os endnu, at du kan os husvare? Og bede vi: Guds Ånd! vær du vor tunge og vor tale?	5) Ja, bliv hos os, vor trøstermand, vor talsmand og ledsager! Opliv hos os hver tale sand, så Gud den vel behager! Thi han er ej de dødes Gud, og leve vi kun mene, til du går fra Gud Fader ud og vækker os som stene.
N.F.S. Grundtvig - Den Danske Salmebog nr. 293,v.1,2 0g 5		

I Bibelen møder vi "vej" rigtig mange gange :

Esajas: "Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal vise os sine veje, og vi vil gå på hans stier." ([Es.2,3](#))

Mika: "Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; han skal vise os sine veje, og vi vil gå på hans stier." ([Mika 4,2](#))

[Ap.G.2,28](#): "Du lærte mig livets veje, du vil mætte mig med glæde for dit ansigt."

David: "Du lærer mig livets vej, du mætter mig med glæde for dit ansigt, du har altid herlige ting i din højre hånd" ([Sl.16,11](#))

"Den kloge er på livets vej, der fører opad, for at undgå dødsriget dernede." ([Ordsp.15,24](#))

Endelig vil jeg nævne Jeramias: "Du skal sige til dette folk: Dette siger Herren: Jeg stiller jer over for livets vej og dødens vej" ([Jer.21,8](#))

Denne livets vej finder jeg kun ved at høre og se.

Jeg må lytte til den røst, der fortæller, hvor vejen går - og leder ad den - ja som selv er vejen - nemlig den sande hyrdes røst - og så følge i hyrdens fodspor.

Det er vejen, som fører til liv - Af teksten fra Jer. ser vi, at der findes en anden vej - ja mange andre veje, som fører til død - dødens vej.

For at vandre ad livets vej, må jeg have hyrden, Jesus for øje - følge Ham - have fokus på Jesus, så jeg ikke ledes på afveje. I trafikken nytter det ikke at jeg kigger på grøfterne af frygt for at køre i dem - eller ind i klippevæggen til den anden side. Det vil uvægerligt føre mig på en farlig vej, der kan medføre døden. Nej - Begynder jeg at rette mit blik mod de farlige grøfter - mod afvejene kan det tage overhånd og lytter jeg til de falske forførende røster kryber det ind under huden - og jeg begynder selv at tænke og føle på denne måde. "Det, du har din opmærksomhed rettet mod, det får magten over dig." (Mikkel Vigilius)

I vor tid er der mange forførende stemmer og reklamer langs vejen, som jeg kan blive optaget af. Jeg må registrere de farlige grøfter, men blikket må være rettet fremad mod hyrden. Jeg må også give agt på ham, der kommer snigende bagfra, men ikke vende mig imod ham, for så mister jeg blikket på den sande, levende vej - livets vej.

Jeg må have føde - brød - Jesus rækker mig det i sin åbne hånd, hvor mit navn er indtegnet - og naglemærkerne fortæller, at jeg er købt fri - og prisen betalt med Jesus blod. Jeg kan intet gøre, andet end at tage imod Jesus - når Han kommer i sit levende virkende Ord - det Ord han selv er - og som er alt - Det kan jeg ikke tage af mig selv - det er ene nåde, når det åbenbares i mit hjerte.

Tager jeg ikke imod Ordet ender det galt. Jesus siger: "Jeg er vejen , sandheden og livet" [Joh.14,6](#)
I Ham er der liv - er jeg åben, så jeg lytter, vil Ordet trænge helt ind i mit hjerte.

Med blikket rettet på Jesus - "Mod dig, Gud Herre, retter jeg mit blik, hos dig søger jeg tilflugt..
([Sl.141,8](#))

Men også Frelserens blk er rettet mod mig - "Jeg vil lære og undervise dig om den vej, du skal gå,
jeg vil give dig råd, mit blik er rettet mod dig." ([Sl.32,8](#))

Hyrden leder mig ad rette veje - ".. han leder mig ad rette stier for sit navns skyld." ([Sl.23,3](#))

Men Gud handler underfuldt - og ofte i modstrid med mine mennesketanker. Det kan være til steder,
jeg ikke vil ([Joh.21,18](#))

Altid er Han dog med - min trøst, min frimodighed - min styrke i alt.

"Har jeg dig o Jesus blot . ." - det er så nemt at sige - - I situationer, hvor jeg må gennem de dybe
dale - de mørke kløfter er Hyrden dog også med - så lad os ikke blive modløse og trætte, så
bekymringerne fjerner blikket fra Hyrden.

Lad os med frimodighed se hen til Ham, der er Herre - Han, som kommer igen - og vil lede os hele
vejen - livets vej - -hvor jeg intet har at komme med - alt er af nåde.

Dødens vej kan der skrives mange advarsler imod - nogle er åbenbare - andre er skjulte for alle
andre - og vedkommende selv har måske heller ikke registreret, at det er dødens vej.

Lad mig blot nævne den rige unge mand - en from, religiøs mand, der gør alt det rette, men . . går
bedrøvet bort - i stedet for at følge den levende vej, Jesus. (Matt.19,22)

Der er en banet vej - måske ikke min vej - men der er en banet vej, når jeg følger hyrdens røst og
lader mig lede af den.

"Dér skal der være en banet vej, Den Hellige Vej skal den hedde,.. " (Es.35,8)

"..den nye, levende vej.." ([Hbr.10,20](#))

Nogle døre lukkes i mit liv - jeg møder en stængt dør -men en anden åbnes - det er den rette - og
fører til livet - Lad os følge Ham i tak og tilbedelse.

Vi står ikke alene -Jesus sendte talsmanden, Helligånden, som vil lede os til hele sandheden ved at
kast lys på Ordet - Jesus. Den Ånd, som alting kan og vil, Den Ånd, som vil lede til hele sandheden
([Joh.16,13](#))

Med ordene fra [Sl.139,23-24](#):

"Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger
afgudsvej! Led mig ad evigheds vej!"

Ønskes alle læsere en velsignet pinse i Jesu navn

Andreas

1) Kom, sandheds Ånd! og vidne giv, at Jesus Kristus er vort liv, og at ej du af andet ved end ham vor sjæl til salighed!	2) Kom, lysets Ånd! og led os så, at vi på klarheds veje gå, men aldrig dog fra troens grund et hårsbred vige nogen stund!	3) Gud Faders Ånd! kom til os ned med Himlens ild: Guds kærlighed! Læg på vor tunge nådens røst med livets ord til evig trøst!
Thomas Kingo 1699. N.F.S. Grundtvig 1826, 1837 og 1864. Den Danske Salmebog nr. 300		

(Andreas Michelsen - Shafan 25-05-12)